

Mintzanet, Internet bidez euskaraz aritzeko proiektua Osakidetzan

Osakidetzako langile asko ahaleginak egiten ari dira euren burua euskalduntzeko, eta mintzamena lantzeko nahia eta beharra aipatzen dute sarri. Hala, Euskara Zerbitzu Korporatiboak Mintzanet Osakidetzara ekartzeko iradokizuna jaso zuenean, proiektu bat diseinatzeari ekin zion.

Mintzanet egitasmoa Maramara taldearen ekimena da, eta euren webgunean azaltzen dutenez euskara on line praktikatzeko aukera: noiznahi, edonon eta doan. Euskaraz jarduteko aukerarik ez duen edonork euskaraz egin dezake dagoen lekutik. Horretarako, euskara-maila hobetu nahi duen pertsona (bidelaria) harremanetan jartzen da praktikatzen lagunduko dion pertsonarekin (bidelaguna). Erraza da, beraz, planteamendua: bidelaria eta bidelaguna, ordenagailu bana eta Interneterako konexioa; ez da besterik behar.

Maramararekin hitz egin ondoren, Osakidetzan esperientzia pilotua abiatzeko asmoa agertu zuen Euskara Zerbitzu Korporatiboak, haiek elkarlanean. Horretarako, erakunde-
etako euskara-teknikariei laguntza eskatu zieten: pilotuan parte hartzeko hautagaiak behar zituzten. Batez ere, euskara-maila hobetu nahi zuten artean izan zuen arrakasta ekimenak, baina bide horretan lagundu nahi zutenak ere ez ziren atzean geratu. Azkenean, hainbat baldintza tarteko, bost bikote osatu ziren, EAE-ko hiru lurraldeetakoak, askotariko

erakunde eta kategoría profesionale-
takoak.

Maramara arduratu zen bikoteak osatu, harremanetan jarri eta jarraipena egiteaz. Saioak apiriletik ekainera egin ziren, astean ordubete, bikoteko kideek aukeratutako ordutegian, bertiere lanorduetatik kanpo.

Saioak amaituta, balorazioaren unea heldu zen. Proiektuaren jarraipenaren arduradunen iritziz, emaitzak oso onak izan ziren: parte-hartzaileek onura handia jaso zuten, haien inplikazioa eta jarrera oso onak izan ziren, eta jasotako zerbitzua bikaintzat jo zuten.

Euskara Zerbitzu Korporatiboak ere iritzia eskatu zien proiektu pilotuan parte hartu zuten Osakidetzako langileei, eta horiek ere bat egiten dute aipatutako balorazioarekin: helburua betetzeko esperientzia egokia dela uste dute, askok jarraitzeko gogoia adierazi dute, eta Mintzaneten parte hartzea gomendatuko lukete.

Emaitzei erreparatuta, Euskara Zerbitzu Korporatiboa aztertzen ari da esperientzia horri jarraipena ematea 2018an. Beraz, interesik bazenu hurrengo fasean parte hartzeko, argi ibili, laster informazio gehiagorekin etorriko gara eta.

Alvaro Hernando Lopez
Bidelaguna, eta administrari laguntzailea Gasteizko Alde Zaharreko osasun-zentroan

Ingurumen Zientziak ikasirik, Alvaro Hernandok (Gasteiz, 1984) zortzi urte daramatza administrari laguntzaile Osakidetzan. Umetatik daki euskaraz, eta pazienteak euskaraz artatzeko orduan zailtasunak dituen mediku baten bidelaguna izan da bederatzi saiotan.

Zergatik animatu zinen bidelagun izatera?

Euskara gustatzen zait, eta euskara sustatzea ere bai. Horregatik, normalean euskararen inguruko egitasmoetan parte hartzeri animatzen naiz. Osasun-zentroetan Mintzalagun proiektua ipini zutenean ere, han ibili nintzen; hori ere esperientzia polita izan zen. Gainera, Sansomendiko osasun-zentroan nengoen, euskara-arloko arduraduna izan nintzen, eta harremana nuen Osakidetzako Euskara Zerbitzuarekin. Bertatik bidali zidaten Mintzanet egitasmoaren berri zekarren mezu elektroniko bat, eta izena ematea erabaki nuen.

Nolakoa izan da esperientzia?

Hiru hilabetean bidelariak eta biok ordubeteko hizketa-saioak egin ditugu Skype bidez. Astero, egun berean, ordu berean. Hamar saio egin behar

genituen, baina oporrak zirela eta, azken saioa ezin izan genuen egin.

Nire kasuan, bigarren hizkuntza-
eskakizuna zuen mediku bat izan
dut bidelaria, eta, hortaz, bazekien
euskaraz. Heldua zela ikasi zuen hiz-
kuntza, baina ez zuen hitz egiteko
ohiturarik. Herri euskaldun-euskal-
dun batean dihardu lanean, eta, pa-
zienteekin hobeto moldatzeko be-
harra ikusten zuenez, laguntza nahi
zuen. Hitz egiteko gaiak prestatzen
nituen arren, era espontaneoan ate-
ratzen ziren elkarrizketak, eta gehie-
netan lanaren inguruan aritzen gi-
nen. Jatorra da, eta bion artean sor-
tu zen harremana polita izan da; bioi
etorri zaigu ondo elkarrekin euska-
raz solas egitea.

Zer nolako onura ekarri dizu bi- delagun izateak?

Txikitatik dakit euskaraz, baina nire-
tzat ere probetxugarria izan da hura
praktikatzea. Besteak beste, lauga-
rren hizkuntza-eskakizuna lortu
nahian nabilelako eta lanean euska-
raz aritzeko trabak ditudalako; lan-
kideen artean, bakarra dut euskal-
duna. Gainera, beste bati laguntzea
gauza polita da.

Jarraipenik ikusten al diozu egi- tasmoari?

Edonori gomendatuko nioke, eta
bereziki euskara erabiltzen ez dute-
nei; euskara ez galtzeko eta hari
eusteko edo hobetzeko balio duela-
ko. Langileak egiteko prest gaude,
baina konpromiso handia da, eta
denbora librea behar da. Neure bo-
rondatez egin dut eta probetxuga-
rria izan da; baina, azken boladan,
lanpetuago nabil, eta, gaur egun,
ezingo nuke egin. Nire kasuan, bide-
laria liberatuta zegoelako lortu ge-
nuen biontzako moduko ordutegi
bat adostea; bestela, zaila da. Beraz,
agian, zailtasun horiek gaintzeko,
zuzendaritzak eta gerentziak onure-
kin edo erraztasunekin lagundu le-
zakete, eta horrela jende gehiagok
parte hartzeko aukera legoke.

Itziar Urizar Perez
*Bidelaria, eta prestakuntzako
teknikaria Gurutzetako
Unibertsitate Ospitalean*

Sei urte daramatza Osakidetzan
Itziar Urizarrek (Bilbo, 1967), eta
euskara ikasten hamar baino gehia-
go. Euskaltegira joaten da, eta, dioe-
nez, ez da gauza bera ikastaroak ja-
sotzea eta euskaldun zahar batekin
parez pare aritzea. Oso pozik dago
egokitu zaion bidelagunarekin.

Zerk bultzatu zintuen Mintzanet egitasmoan izen-ematera?

Euskara ikasi eta aldi berean gauza
berriak probatu ahal izateak erakarri
ninduen. Batez ere euskara praktika-
tzeko aukera gustatu zitzaidan, bai-
na Skype gutxitan erabilia nuen au-
rretik, eta teknologia hori erabiltze-
ak interesgarriago egin zuen proiektu-
a.

Eskolan ez nuen euskaraz ikasi, eta
heldutan hasi nintzen, duela hamabi
bat urte. Ordutik, pixkanaka joan
naiz hobetzen. Ikastaroetan ibili naiz
gehienbat, irakasleekin eta euskal-
dun berriz inguratuta. Mintzaneten
bidez esperientzia desberdina es-
kaintzen zen: irakaslerik gabe eta
formakuntzaren inguruetatik kanpo,
euskaldun zahar batekin. Dakidan
euskarari eutsi eta ahozkotasunean
hobetu nahi nuelako apuntatu nin-
tzen.

Zer nabarmenduko zenuke bide- lari-esperientziatik?

Oso inportantea da zer pertsona to-
katzen zaizun, eta nik zorte handia
izan dut bidelagunarekin. Pertsona
zoragarria da, oso atsegina, eta une-
oro ni laguntzeko prest egon da.
Egin dugun guztiari umorea jarri dio,
gainera! Oso ondo moldatu gara,
eta, berari esker, esperientzia oso in-
teresgarria eta dibertigarria izan da.

Horrez gain, balio handia ematen
diot programaren malgutasunari;
norbere bizitzako antolaketara eta
beharretara molda daiteke. Gutxi
gorabehera ordutegi egonkor bat
genuen hizketa saioak egiteko, bai-
na, ezin genuenean, beste egun ba-
tean egiten genuen, eta, orduari da-
gokionez ere, aldaketa txikiak egin
izan ditugu.

Nolakoak ziren zuen elkarrizke- tak?

Lana, oporrak, familia... Eguneroko
bizitza izan da gai nagusia; saiatu
gara gai espezifikoak ere lantzen,
baina ez da erraza. Hamar elkarriz-
keta egin ditugu, eta saio-kopurua
egokia iruditu zait.

Batzuetan, hitz-jario handia ge-
nuenetan, ordua labur gelditu zaigu.
Beste batzuetan, ordea, nekeagatik,
inspirazioagatik, edo dena delakoa-
gatik, zaila izan daiteke solasaldiak
ordubete irauteko hizketa-gaiak lor-
tzea, eta luze egin daiteke.

Hamar saiotan bidelari izan on- doren, nolako azterketa egiten duzu?

Esperientzia polita eta aberasgarria
izan da. Euskarari eusteko eta prakti-
katzeko oso ondo etorri zait; beste-
la, niretzat, zaila da euskaltegitik
kanpo egunerokoan euskaraz hitz
egitea. Lanean batzuetan aukera du-
gu, baina erregulartasunik gabe.

Mintzaneten parte hartzea go-
mendatuko nuke; bereziki, elkarriz-
ketak euskaraz izateko aukera nahi
dutenei eta euskara landu eta hobe-
tzeko gogoia dutenei.